

РЕШЕНИЕ

№ 12237

гр. София, 27.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **603** по описа за **2026** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от "Хоумноейт" ЕООД, [населено място], депозирана от пълномощника му адв. Х. П. от ПАК с приложено пълномощно, срещу Решение №4138 от 17.11.2025 г., постановено по АНД №7846/2025 г. по описа на СРС, НО, 130-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-2500163 от 22.04.2025г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. С последното на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, за нарушение на чл.63, ал.1 от КТ, на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева. Касаторът твърди, че обжалваното решение е неправилно, като постановено в несъответствие с разпоредбите на материалния и процесуалния закон, както и в несъответствие на събрания по делото доказателствен материал с крайните изводи, до които е достигнал районният съд. На първо място счита, че вмененото му нарушение не е било безспорно установено от събрания както в хода на АНП, така и в хода на съдебното следствие доказателствен материал. Твърди, че изводите на съда се основават единствено и само на уклончивите и несигурни свидетелски показания на С. Л., който е и служител на Инспекция по труда и именно той е извършил проверката. Твърди се също, че в конкретния случай не е доказано, че Я. Н. е постъпил на работа, поради което описаното в НП нарушение се явява несъставомерно по посоченият текст - чл. 63, ал. 1 от КТ, тъй като приетата от АНО правна квалификация не отговаря на действителните фактически положения, отразени в АУАН и НП. Изложени са и съображения за допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения,

неотчетени от СРС. Какаторът счита, че въззивният съд не е отчетел, че е била нарушена разпоредбата на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, доколкото липсва опис на доказателствата, които потвърждават нарушението. Освен това твърди, че не е разгледано възражението му за нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като АУАН не бил връчен съгласно изискванията на чл.43 ЗАНН – на управителя на дружеството, а на лице, което не е било упълномощено да получава АУАН или да го представлява пред ГИТ. Какаторът счита за неправилни и изводите на СРС, че не е налице маловажност на деянието по смисъла на чл.28 ЗАНН и за прекомерност на наложената санкция. По тези съображения, подробно аргументирани в касационната жалба и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител адв. Х. П., се иска отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП. Претендира се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции по представен списък.

Ответникът по касационната жалба Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., чрез процесуалния си представител в съдебно заседание юриконсулт М. Т., оспорва касационната жалба с доводи за нейната неоснователност. Счита решението за правилно, поради което моли същото да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски за юриконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираните от касатора разноски.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че решението на СРС е правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № 22-2500163 от 22.04.2025 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С.. Със същото на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, за нарушение на чл.63, ал.1 от КТ, на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева., за това че на 17.02.2025 г. работодателят не е предоставил на работника Я. Н. преди постъпването му на работа копие от уведомление по чл.62, ал.3 КТ, заверено от ТД на НАП в нарушение на чл.63, ал.1 КТ.

От фактическа страна СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, а именно, че на на 17.02.2025 г., около 11.00 часа, служители от "Инспекция по труда" [населено място] извършили проверка на обект: "Многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи", изпълнявани от "Хоумноейт " ЕООД. В хода на проверката установили, че на 17.02.2025 г., в 11. 00 часа жалбоподател е допуснало до работа на горепосочения обект на контрол лицето Я. М. Н. на длъжност "общ работник", преди да му е предоставено копие от уведомлението по чл.62, ал.3 КТ, заверено от ТД на НАП. Предвид горното и след извършена проверка по документи на 12.03.2025 г. било преценено, че жалбоподател е извършил нарушение на чл.63, ал.1 КТ, поради което срещу последното бил съставен АУАН, а въз основа на него било издадено НП, с което дружеството било санкционирано с имуществена санкция в размер на 2 000 лева. Приел е, че същата се подкрепя по недвусмислен начин от събраните по делото доказателства - гласни - свидетелките показания на актосъставителя, които съдът е кредитирал изцяло, доколкото същите изхождат от обективен източник и по същество се оценят като логични,

последователни и непровергани от наличните по делото доказателства, напротив кореспондират в най-пълна степен с приложеното прието като писмено доказателство и писмени такива - приложените по преписката - Протокол за извършена проверка, Покана за съставяне на АУАН, Декларация от лицето Я. М. Н., Трудов договор, Справка НАП, както и препис от Уведомление по чл.62, ал.3 КТ, видно регистриран в ТД на НАП трудов договор в 12.37 часа на 17.02.2025 г., т. е. след приключване на проверката. Приел е, че установените факти обосновават и категоричния извод, че към датата на проверката уведомлението по чл. 62 КТ не е било връчено на работника. От правна страна въззивният съд е приел, че като не е предоставил на работника Я. Н. копие от уведомление по чл.62, ал.3 от КТ работодателят " Хоумноейт " ЕООД е нарушил разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ, за което правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност. Приел е, че лицето е полагало труд към момента на извършване на проверка в обекта и е бил допуснат до работа от работодателя преди последният да е изпълнил задължението си да връчи необходимите документи съгласно чл.63, ал.1 от КТ. Доколкото отговорността на юридическите лица и едноличните търговци е обективна /безвиновна/, то субективната съставомерност на деянието не следва да бъде обсъждана.

Съдебният състав е счел за неоснователни наведените в жалбата твърдения както по отношение на липса на административно нарушение от страна на жалбоподателя, така и относно допуснати нарушения в административно наказателното производство при съставянето на АУАН и НП, без да излага конкретни мотиви за това. Посочено е само, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения при изготвянето на АУАН и НП. При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на отговорността на жалбоподателя, не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. Предвид това и като е приел, че така описаното административно нарушение отговаря на материалната норма, под която е подведено, изпълва обективните признаци от състава на визираната административно - наказателна норма и дава основание да се обоснове извод, че вмененото нарушение е извършено, е приел, че административнонаказващият орган законосъобразно и обосновано е ангажирал отговорността на дружеството-жалбоподател по административен ред, като правилно, отчитайки, че нарушението се извършва за първи път, е определена санкция в предвидения в закона минимален размер. СРС е приел, че в случая е приложена коректната санкционна разпоредба на чл.414, ал.1 КТ, като наложената санкция е в размер, ориентиран към минималния предвиден размер, а именно 2000 лева, поради което същият не следва да бъде редуциран.

Разгледан е и доводът за маловажност на нарушението, като е прието, че не са налице и основания за квалифициране на случая като "маловажен" по смисъла на чл. 28 ЗАНН, доколкото обществената опасност на констатираното нарушение не се отличава от тази на други подобни нарушения. Освен това съгласно чл. 415в, ал. 2 КТ не могат да бъдат маловажен случай нарушения по чл. 61, ал. 1 КТ, чл. 62, ал. 1 и ал. 3 КТ и чл. 63, ал. 1, и 2 КТ, което е отражение на особената значимост, която законодателят придава на засегнатите в случая обществени отношения. При тези мотиви НП е потвърдено.

Настоящият съдебен състав счита, че обжалваното решение на СРС е валидно и допустимо, но неправилно като краен резултат.

Правилно въз основа на събраните в хода на съдебното следствие доказателства въззивният съд е установил описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка, а именно, че на посочената дата при извършената проверка лицето Н. е бил на работа на посочения обект, без да му е било връчено уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ. В тази връзка настоящият съдебен състав намира за

неоснователни доводите на касатора, че изводите му, че лицето е било на работа се основават само на свидетелските показания на актосъставителя, които не били ясни и категорични. Напротив, освен свидетелските показания, тези изводи са обосновани и от другите доказателства към АНП, най-вече от собственоръчно попълнената и подписаната от работника декларация, в която той лично е заявил, че работи на обекта като общ работник, като почиства строителни отпадъци, няма сключен граждански или трудов договор и не му е връчено уведомление. Предвид това изводите на СРС за установеност на фактите, послужили като основание да се ангажира отговорността на работодателя, изцяло се споделят от настоящия съдебен състав.

Настоящият съдебен състав счита обаче, че така установените факти са квалифицирани неправилно, в резултат на което материалният закон е приложен неправилно и административнонаказателната отговорност на дружеството-касатор е била ангажирана неправилно по чл. 414, ал. 1 от КТ. Установено е, че работодателят е санкциониран за това, че не е предоставил на работника, преди постъпването му на работа, копие от уведомлението по чл.62, ал.3 КТ, като нарушението е квалифицирано като такова по чл.63, ал.1 КТ. Тази разпоредба обаче се отнася до задължението на работодателя за връчване на копие на хартиен носител от завереното уведомление. Следователно към датата на извършване на нарушението уведомлението следва да е било изпратено до съответното ТД на НАП и оттам да е било върнато заверено уведомление. Това предполага сключен преди това трудов договор, а от събраните доказателства се установява, че към момента на извършване на проверката такъв не е бил сключен. Следователно, към този момент на допускане на работа и констатиране на нарушението работодателят все още не е бил изпратил уведомлението за сключения трудов договор до НАП, защото не е имало такъв. Установено е, че уведомлението е изпратено по-късно. След като към момента на проверката работодателят не е разполагал със заверено от НАП уведомление, то не може да се приеме, че е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл.63, ал.1 КТ, за което е санкциониран. Освен това СРС не е отчел, че дори да се приеме, че нарушението е извършено, то неправилно е приложена санкционната норма на чл.414, ал.1 КТ, защото в ал.3 на същата разпоредба изрично е посочено, че за нарушение на чл.63, ал.1 КТ се налага предвидената в тази алинея санкция.

Следователно макар фактите да са били установени правилно в предсъдебната фаза на административнонаказателното производство, същите са квалифицирани неправилно, в резултат на което материалният закон е бил приложен неправилно и административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана неправилно по чл.414, ал.1 от КТ, вр. чл.63, ал.1 КТ.

Като е приел, че нарушението е правилно квалифицирано и е приложена съответната му санкционна норма въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено. Вместо него следва да се постанови друго, с което НП следва да бъде отменено.

Настоящият съдебен състав намира, че за пълнота на изложението следва да разгледа и останалите възражения на касатора. В тази връзка неоснователни са доводите му относно допуснати съществени процесуални нарушения в хода на проведеното АНП, неотчетени от въззивния съд. Вярно е, че последният не е обсъдил подробно наведените в сезиращата го жалба възражения относно твърдяните нарушения, но правилно е приел, че АУАН и НП не страдат от пороци, които да са самостоятелно основание за отмяна на санкционния акт. В тази връзка не отговаря на истината твърдението на касатора, че в НП не са описани доказателствата, на които се основава обвинението. В обстоятелствената част на същото е налице опис на доказателствата с изрично и изчерпателно изброяване на документите, послужили за установяване на нарушението. Следователно правилно СРС е приел, че не е налице нарушение във формата му по чл.57 ЗАНН. Вярно е също, че в решението липсват мотиви защо въззивният съд е приел, че няма нарушения и

във връзка с връчване на АУАН, но този му извод е правилен предвид приложените в АПН доказателства и в частност пълномощно, с което управителят на дружеството е упълномощил лицето, получило АУАН. В действителност в пълномощното не е изрично упоменато, че Т. е упълномощена да представлява дружеството пред ГИТ или да получава документи, съставени и издадени в АНП, но доколкото същата е упълномощена да го представлява пред всички държавни и административни органи и е приела връчените и в хода на АНП документи, настоящият съдебен състав стига до извода, че същата е била упълномощена и за представителство пред органите на ГИТ и в АНП. Предвид това съдът счита, че доводите на касатора в противен смисъл са неоснователни.

При този изход на делото основателно се явява искането на касатора за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции. Видно от представените в тази насока доказателства, за производството пред СРС касаторът е направил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева, а за настоящото производство – 1500 лева. Следователно общият размер на разноските му е доказан в размер на 2500 лева. Възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност съдът намира за неоснователно, с оглед фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа. Предвид това ЮЛ, чийто орган е издал отмененото НП, а именно Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, следва да бъде осъден да му заплати тази сума, равностойна на 1278,23 евро.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.2 АПК, вр. чл.63в, ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4138 от 17.11.2025 г., постановено по АНД №7846/2025 г. по описа на СРС, НО, 130-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2500163 от 22.04.2025г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на основание чл.416, ал.5, вр. чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, за нарушение на чл.63, ал.1 от КТ, на "Хоумноейт" ЕООД, [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на "Хоумноейт" ЕООД, [населено място] направените разноски в размер на 1278,23 евро /хиляда двеста седемдесет и осем евро и 23 цента/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.